

WEES TEVREDEN MET JE LOT,
MAAR ALS JE KLACHTEN HEBT,
GA ER DAN MEE NAAR DE QADI *
EN VERKRIJG GENOEGDOENING VAN HEM,
ZO WERKT DE MIND VAN DE DWAAS!

*Een Qadi is een magistraat van de shari'a, de islamitische wet.

Als je je ego oplost in je hoogste zelf, dan zal er grote tevredenheid zijn. Je zult tevreden zijn met de dingen zoals ze zijn. Dan zal er geen verlangen zijn om ergens anders heen te gaan, om iemand anders te zijn. Dan zul je volkomen dankbaar zijn, wat je ook bent. Je zult je onmiddellijk voor God neerbuigen in grote tevredenheid, in grote dankbaarheid.

WEES TEVREDEN MET JE LOT,
MAAR ALS JE KLACHTEN HEBT...

En de wijze man heeft geen klachten, hij kent niets anders dan tevredenheid. En als je nog steeds klachten hebt, ga dan naar de priester, de Qadi; ga dan naar de priester en verkrijg voldoening van hem, want dat is zijn functie.

Zie het verschil tussen twee woorden, 'tevredenheid' en 'voldoening'. Tevredenheid komt voort uit wijsheid, het is een geur van wijsheid, en tevredenheid wordt enkel opgelegd door kennis. Als je naar de priester gaat, zal hij je tevreden stellen. Als je naar de priester gaat en zegt 'ik word oud en ik word bang voor de dood,' zal hij zeggen 'wees niet ongerust. Alleen het lichaam sterft, de ziel is onsterfelijk.' Hij zal je simpelweg kennis geven. Hij heeft het zelf niet bereikt, anders zou hij geen priester zijn.

De functie van de priester is om je te troosten. De functie van de priester is om je op de een of andere manier aangepast te houden aan de wereld. Dat is tot nu toe de functie van de priester geweest.

Nu, vooral in het Westen, wordt die functie overgedragen aan de psychotherapeut. De priester heeft gefunctioneerd zoals de psychotherapeut vandaag de dag functioneert. De priester is de oudste psychotherapeut en de psychotherapeut is de moderne priester. Hun functie is om mensen tevreden te houden, om mensen te helpen aangepast te blijven aan de maatschappij waarin ze leven.

Deze tevredenheid is geen tevredenheid, dit is slechts lapwerk. Vroeg of laat zal de twijfel opnieuw de kop opsteken.

De priester zegt dat de ziel onsterfelijk is, maar wie weet? Misschien heeft hij het mis. Misschien liegt hij wel, misschien is hij wel bedrogen - want je hebt de priester ook in verschillende situaties gezien.

Ik woonde een paar dagen in Raipur. Op een dag overleed de vrouw van een professor, dus ging ik naar hem toe. Er waren veel mensen en ze troostten hem en zeiden: 'Wees niet bezorgd. Een man, een geleerde man, een brahmaanse geleerde, heeft gezegd: "De ziel is onsterfelijk, alleen het lichaam sterft."'

Een paar dagen later overleed toevallig de vrouw van die geleerde. Ik ging erheen om te zien wat de geleerde nu aan het doen was. Hij zat te huilen. Ik zei: 'Dit is absurd. U, en huilen? En ik heb u een professor zien troosten wiens vrouw gestorven was, en je hebt hem verteld dat de ziel onsterfelijk is. Wat is er met uw kennis gebeurd?'

Hij zei: 'Vergeet het allemaal maar. Wie weet het? Ik heb die man alleen maar getroost. En stel alstublieft niet zulke ongemakkelijke vragen op dit moment. Mijn vrouw is dood en u komt met een filosofisch argument aanzetten.'

Je priester kan wel tegen je zeggen dat de ziel onsterfelijk is, maar hoe lang zul je daarop kunnen vertrouwen? Op een dag zul je zien dat de priester zich op precies de tegenovergestelde manier gedraagt. De priester zegt het ene, gedraagt zich op een andere manier. Het is niet mogelijk om via de priester tevredenheid te bereiken.

Maar dat is de functie van de priester, dat hij je tevreden houdt. Voldoening is geen tevredenheid, voldoening is weer een valse munt. Net zoals kennis een valse munt is in vergelijking met wijsheid, is voldoening een valse munt in vergelijking met tevredenheid. Tevredenheid komt voort uit je eigen inzicht, voldoening wordt gegeven door anderen.

Pas altijd op voor het geleende, het geleende is altijd vals. Maar dat is de mind van de dwaas, hoe die werkt. De dwaze mind is meer geïnteresseerd in troost dan in wijsheid.

Ik had een oude vriend, zijn zoon overleed. Hij was zeventig toen zijn zoon overleed; de zoon was jong, niet ouder dan veertig. Het was een grote schok voor de oude man. Ik ging naar hem toe en zei tegen hem: 'Hou op met huilen en wenen, het is zinloos. Nu weet je dat zelfs een jonge man, kernegezond, kan sterven. En jij bent oud, je bent zeventig, en je bent ook niet meer gezond. Dus neem een hint: verspil je tijd niet aan huilen en wenen en lijden. Het is een aanwijzing dat JOUW dood eraan komt.'

Hij zei: 'Wat?' Hij was zijn zoon helemaal vergeten - hij was boos op mij. Want dit zijn de momenten waarop mensen troost zoeken. Ik zei: 'Ja, het is een aanwijzing dat jouw dood eraan komt. Bereid je nu voor op je dood. God heeft je er gewoon op gewezen: dit is een alarm.'

Hij werd erg boos op mij. Wie wil er nu over zijn eigen dood horen? Hij wilde dat ik iets aardigs over de zoon zou zeggen. En hij zei: 'Kun je niet iets aardigs zeggen?'

Ik zei: 'Aardige dingen zullen niet helpen; ze zullen je alleen maar troosten, ze zullen je tevreden stellen. En veel andere mensen doen dat al. Laat mij doen wat echt nodig is. Wat je echt nodig hebt is dat je je tijd niet moet verdoen aan huilen en wenen en getroost worden en van sympathie genieten. De tijd is gekomen om geschokt te zijn. Alleen zo'n schok kan jouw schokdempers vernietigen. Kijk naar het lijk van je zoon. Veertig jaar oud, helemaal jong, gezond, en hij kan in een oogwenk sterven. Hij was niet ziek. 's Nachts is hij plotseling gestorven, tegen de ochtend werd hij dood in zijn bed gevonden. Hij was helemaal gezond naar bed gegaan. Denk nu eens aan jezelf!'

Hij werd zo boos dat hij niet meer naar me toe is gekomen. En binnen een jaar was hij overleden. Maar hij heeft zich niet voorbereid. Als hij iets intelligenter was geweest, zou hij zich hebben voorbereid - hij zou zijn dood op een heel andere manier tegemoet zijn getreden, hij zou zijn dood meditatief tegemoet zijn getreden. Maar de mind van de dwaas werkt op een bepaalde manier. Hij maakt zich alleen maar zorgen over vertroosting en voldoeningen.

Tevredenheid is pas echt. En tevredenheid is alleen mogelijk wanneer je je werkelijkheid kent - wanneer je tot ed diepste kern van je wezen bent doorgedrongen en daar hebt gezien dat er geen dood is, en daar hebt gezien dat er geen ziekte is en daar hebt gezien dat het eeuwig is, voorbij de tijd.

Dan verdwijnt alle angst, alle angst voor de dood, alle angst, alle bezorgdheid. En er ontstaat grote tevredenheid. Die tevredenheid is gebed.

WAT JE OOK OVERKOMT, ONGELUK OF FORTUIN,
HET IS ONVERMENGDE ZEGEN;
HET KWAAD DAT ERMEE GEPAARD GAAT
EEN VLIEDENDE SCHADUW.

'GOED' EN 'KWAAD' HEBBEN GEEN BETEKENIS
IN DE WERELD VAN HET WOORD:
HET ZIJN SLECHTS NAMEN,
BEDACHT IN DE WERELD VAN 'IK' EN 'JIJ'.

Wat je ook overkomt - als er tevredenheid in je is ontstaan, alleen maar een beetje smaak van tevredenheid, een beetje licht van wijsheid, alleen maar een klein deel van je wezen lichtgevend is geworden - dan...

WAT JE OOK OVERKOMT, ONGELUK OF FORTUIN,
HET IS ONVERMENGDE ZEGEN.

Dan is alles zegen, alles KAN alleen maar zegen zijn, want alles komt van God. Dit hele bestaan is goddelijk: hoe kan kwaad dan gebeuren?

Maar als je het bijbehorende kwaad ziet, weet dan goed dat het een vluchtige schaduw is. Net zoals er een schaduw gemaakt wordt wanneer je in de zon loopt, maar de schaduw is niet bestaand. Net zoals er een schaduw gemaakt wordt wanneer je enorm in extase bent; die schaduw is niet-bestaand. Weet goed dat je je over het niet-bestaande geen zorgen hoeft te maken, het is maar een schaduw.

Kwaad is een schaduw van goed, en haat is een schaduw van liefde, en woede is een schaduw van mededogen, en lelijkheid is een schaduw van schoonheid, en droefheid is een schaduw van vreugde. Als je het eenmaal zelf gezien hebt - niet omdat ik het zeg, maar als je het zelf gezien hebt - dan is het hele leven niets anders dan een voortdurende overvloed van zegeningen.

'GOED' EN 'KWAAD' HEBBEN GEEN BETEKENIS...

Dan is er geen sprake van goed en kwaad. Alles is goed, uitermate goed.

... IN DE WERELD VAN HET WOORD...

Logos, God, Tao. Goed en slecht zijn... SLECHTS NAMEN, BEDACHT IN DE WERELD VAN 'IK' EN 'JIJ'.

Er is geen ik en geen jij. Dit is ADAB, Soefi's noemen het ADAB: in de aanwezigheid van de meester zijn, zien en voelen dat er geen ik en geen jij is.

Voel het nu! Ik ben hier niet alleen om met je te praten over grootse dingen, ik ben hier om je te laten proeven van die grootse dingen. Zelfs als je er voor een enkel moment niet bent als jij, en je mij niet los van jou ziet, als we zelfs voor een enkel moment worden overbrugd - op dat moment zul je grote zegeningen zien neerdalen. Dat is de genade van het samenzijn met een meester.

En het is gemakkelijker om je 'ik' en 'jij' te laten vallen bij een meester dan ergens anders. Waarom?

Waarom kan je het nergens anders laten vallen? Omdat ergens anders twee personen het moeten laten vallen en het ingewikkeld zal worden. En twee personen zullen het tegelijkertijd moeten laten vallen, alleen dan kan er een vluchtig moment van vreugde zijn. Met de meester is het mogelijk omdat er aan één kant, de kant van de meester, geen 'ik' is, geen 'jij'. Dus het halve werk is al gedaan. Nu ligt het alleen nog aan jouw kant. Dus wanneer je je 'jij', je 'ik' kunt laten vallen, ben je onmiddellijk in contact, ben je onmiddellijk overbrugd.

De meester is een afwezigheid. Wanneer je een afwezigheid wordt, lossen twee nullen in elkaar op.

Twee nullen kunnen niet gescheiden blijven. Twee nullen zijn geen twee nullen; twee nullen worden één nul.

Een paar dagen geleden zei ik nog dat er van mijn kant geen relatie is, de relatie tussen een meester en een leerling is eenrichtingsverkeer. Chetna heeft me een prachtige brief geschreven waarin ze zegt: 'U hebt het heel mooi gezegd, het was een pil met een suikerlaagje, maar hij is in mijn keel blijven steken.'

Chetna, drink een beetje meer van mij, zodat het door je keel heen kan. Drink een beetje meer van mij, drink een beetje meer van deze afwezigheid, drink een beetje meer van degene die NIET is. Ik begrijp het, het doet pijn. Het is een bittere pil, ook al is hij met een suikerlaagje bedekt. Het doet pijn om te voelen dat de relatie alleen van jouw kant komt en niet van de kant van de meester. Je zou willen dat de meester jou ook nodig heeft. Je zou willen dat ik tegen je zei: 'Ik heb je nodig, ik hou heel veel van je.'

Ik begrijp je behoefte, maar dat zal niet echt zijn. Ik kan alleen zeggen: 'Ik heb je niet nodig, ik hou van je.' Behoefte bestaat alleen bij het ego. Ik kan geen relatie met jou aangaan, omdat ik niet ben. Je kunt met mij in relatie treden, omdat jij er nog steeds bent. Omdat jij er bent kun je een relatie met me blijven aangaan, maar die relatie zal slechts zo-zo, lauw blijven.

Als jij ook verdwijnt zoals ik verdwenen ben, dan zal er een ontmoeting zijn - geen relatie, maar een samensmelting. En relatie kan niet bevredigen. Je hebt zoveel relaties gekend: wat is daardoor gebeurd? Je hebt liefgehad, je bent vrienden geweest, je hebt je moeder en vader liefgehad, je broer en zus, je hebt je vrouw liefgehad, je man, je vrouw. Je hebt zo vaak liefgehad, je hebt zo vaak relaties gecreëerd. En weet je, elke relatie laat een bittere smaak in je mond achter. Het maakt je niet tevreden. Het bevredigt je misschien even, maar dan is er weer ontevredenheid. Misschien troost het je, maar opnieuw blijf je achter in de kilte van eenzaamheid.

Relatie is niet het echte. Het echte is gemeenschap, het echte is versmelting. Wanneer je een relatie aangaat, ben je afgescheiden, en in afscheiding blijft het lelijke, kwaadaardige en kwelling scheppende ego achter. Het verdwijnt alleen in de versmelting.

Dus, Chetna, drink een beetje meer van mijn afwezigheid, drink een beetje meer van mijn liefde die jou niet nodig heeft. En dan zal de pil door je keel gaan en zul je in staat zijn hem te verteren. En er zal een dag komen, de grote dag, waarop jij ook van mij zult houden en mij niet nodig zult hebben.

Wanneer twee personen van elkaar houden en beiden elkaar niet nodig hebben, krijgt de liefde vleugels. Het is niet meer gewoon, het is niet meer van deze wereld, het behoort tot het hogere. Het is transcendentiaal.

JOUW LEVEN IS SLECHTS EEN HAP IN ZIJN MOND;
ZIJN FEEST IS ZOWEL EEN BRUILOFT ALS EEN WAKE.
WAAROM ZOU DUISTERNIS HET HART ROUWEN?
WANT DE NACHT IS ZWANGER VAN EEN NIEUWE DAG.

We zijn allemaal in Gods mond: een hele pregnante uitspraak.

JOUW LEVEN IS SLECHTS EEN HAP IN ZIJN MOND...
Laat je door hem opnemen. Verzet je niet, vecht niet: los jezelf op in hem.

JOUW LEVEN IS SLECHTS EEN HAP IN ZIJN MOND...
Laat je door hem opslokken. Vecht niet, vlucht niet, want alleen als je jezelf in hem absorbeert, zul je te weten komen wat het ware leven is.

... ZIJN FEEST IS ZOWEL EEN BRUILOFT ALS EEN WAKE.
Dit is iets moois: mediteer erover. Zowel een bruiloft als een wake - een wake betekent dat iemand sterft en dat je naar het lijk moet kijken. Een bruiloft en een wake, allebei samen?
Ja, het is samen, want je dood is je opstanding. Aan de ene kant sterf je: het is een wake. Aan de andere kant trouw je met Hem voor eeuwig en altijd: het is een bruiloft. Het is een kruis, een kruisiging, en er volgt een opstanding. En alleen zij die klaar zijn om in God te sterven, worden opnieuw geboren. Dan hebben ze kosmische zielen, dan hebben ze eeuwige wezens.

WAAROM ZOU DUISTERNIS HET HART ROUWEN?
Wees niet bezorgd over dood en duisternis...

WANT DE NACHT IS ZWANGER VAN EEN NIEUWE DAG.
Spoedig, naarmate de nacht donkerder en donkerder wordt, komt de ochtend steeds dichterbij. Sterf, leer te sterven en je zult in staat zijn het leven in overvloed te bereiken.

JE ZEGT DAT JE HET TAPIJT VAN DE TIJD HEBT UITGEROLD,
STAP DAN VOORBIJ HET LEVEN ZELF EN DE REDE,
TOT JE BIJ HET BEVEL VAN GOD AANKOMT.

Hoe lang heb je in de tijd geleefd? Miljoenen levens. Als je het Oosten vertrouwt, dan vierentachtig miljoen levens. Het is een lange reis, je hebt het tapijt van de tijd lang genoeg uitgerold. Genoeg daarmee, wees nu een beetje intelligenter. Heb je geen enkele les geleerd? Je leeft al zo lang en je hebt alles gedaan wat je maar kunt wensen, en dat miljoenen keren. En nog steeds ben je het niet beu, verveel je je niet?

JE ZEGT DAT JE HET TAPIJT VAN DE TIJD HEBT UITGEROLD,
STAP DAN VOORBIJ HET LEVEN ZELF EN DE REDE

Nu is het moment gekomen. Stap voorbij het leven: sterf in God. En natuurlijk, als je in God wilt sterven zul je voorbij de rede moeten stappen, want de rede zal zeggen: 'Wat ben je van plan? Doodgaan? Wie weet? Misschien komt er wederopstanding, misschien niet. Wie weet? Misschien sterft het zaadje en misschien komt er geen scheut en geen boom voor in de plaats. Welke garantie heb je?'

De rede zal duizend en één twijfels oproepen.

Maar je redeneert en redeneert al miljoenen levens lang en de rede heeft je geen enkele conclusie gegeven, het heeft je ook geen klein beetje intelligenter gemaakt. Het houdt je in de oude sleur.

Als je gezien hebt dat het je in de oude sleur houdt, wees dan moedig - heb vertrouwen. Moed betekent vertrouwen, vertrouwen betekent moed. Neem het risico: ga voorbij de rede en ga voorbij het leven...

TOT JE BIJ HET BEVEL VAN GOD AANKOMT.

En als je voorbij de rede en voorbij je zogenaamde leven kunt gaan, word je plotseling opgenomen, bezeten door God. Dan begint hij door jou te leven. Dan word je een fluit, een holle bamboe, dan zingt hij het lied.

JE KUNT NIETS ZIEN, BLIND ALS JE BENT VAN DE NACHT,
EN OVERDAG EEN EENOOG MET JE DWAZE WIJSHEID!

In de nacht kun je niet zien omdat het donker is. In onwetendheid kun je niet zien omdat je onwetend bent, en in kennis kun je niet zien omdat je kennis je oogkleppen geeft. De onwetende lijdt omdat hij onwetend is en de geleerde lijdt omdat hij geleerd is.

Laat ze allebei vallen! Onwetendheid en kennis. Wees gewoon volkomen schoon van beide, kennis en onwetendheid: wees gewoon een opening.

En in die opening komt de grootse gast, in die opening word jij de gastheer. God staat klaar om bij je binnen te dringen, maar ofwel je onwetendheid verhindert hem, ofwel je kennis verhindert hem.

Onthoud dat onschuld de afwezigheid van BEIDE is, onwetendheid en kennis. De onschuldige mens is zich er niet van bewust dat hij weet, is zich er niet van bewust dat hij niet weet. Hij is gewoon een zuivere spiegel, die reflecteert wat er ook aan de hand is. Word een zuivere spiegel: dat is waar meditatie over gaat.